

Dosarul nr. 2ra-1741/2022
2-21054503-01-2ra-14122022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (P. Harmaniuc)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, O. Cojocaru, M. Anton)

Î N C H E I E R E

11 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Ghenadie Dabija,
în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Ghenadie
Dabija împotriva Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC” cu
privire la încasarea restanței la plata salariului, penalității, obligarea efectuării
recalculului, achitarea sporurilor salariale,
împotriva deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 09 aprilie 2021, Ghenadie Dabija a depus cerere în instanța de judecată
împotriva Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, solicitând
încasarea restanței la plata salariului în mărime de 132 928,83 lei, a penalității în
cuantum de 117 643,05 lei, în total suma de 250 571,88 lei, precum și compensarea
cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantului a menționat că prin încheierea din 10 februarie
2021 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de către Ansamblul Național
Academic de Dansuri populare „JOC” împotriva deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de
Apel Chișinău a fost declarat inadmisibil, fiind menținută decizia prin care s-a admis
parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Ghenadie Dabija împotriva
Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC” cu privire la anularea
ordinelor, restabilirea în funcție, repararea prejudiciului moral și s-a anulat ordinul nr.
25-A din 12 martie 2018 cu privire la anularea sporurilor la salariul de bază, s-a anulat
ordinul nr. 33-A din 30 martie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare, s-a
anulat ordinul nr. 50 din 20 aprilie 2018 cu privire la aplicarea sancțiunii sub formă de
concediere, s-a restabilit Dabija Ghenadie în funcția deținută anterior, de artist
orchestra, în cadrul Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, s-a
dispus încasarea de la Ansamblul Național Academic de Dansuri Populare „JOC” în

beneficiul lui Dabija Ghenadie, a sumei de 15 000 lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral cauzat.

Reclamantul a relatat că, întru executarea deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, la 18 iunie 2020, Ansamblul Național Academic de Dansuri „JOC” prin ordinul nr. 36-A l-a restabilit temporar pe reclamantul Ghenadie Dabija la serviciu în funcția deținută anterior, iar prin ordinul nr. 12-A din 26 februarie 2021, au fost anulate ordinele contestate și restabilit definitiv la serviciu.

Prin ordinul nr. 12-A din 26 februarie 2021, reclamantului i s-a achitat suma de 15 000 lei cu titlu de prejudiciu moral și suma de 9 686 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, astfel fiind executată decizia Curții de Apel Chișinău din data de 17 iunie 2020.

La 02 martie 2021 și ulterior la 15 martie 2021, repetat, reclamantul a depus în adresa pârâtului cereri prin care a solicitat să-i fie calculate și achitate toate plățile salariale, inclusiv indemnizațiile și sporurile salariale pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu, însă solicitarea i-a fost refuzată.

Prin ordinul nr. 23-C din 18 iunie 2020, reclamantului s-a acordat concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului până la împlinirea vârstei de 3 ani, începând cu 18 iunie 2020 până în data de 02 februarie 2022.

La 15 iunie 2021, Ghenadie Dabija a depus cerere de completare a acțiunii, prin care a solicitat obligarea Ansamblului Național Academic de Dansuri populare „JOC” să efectueze recalculul pentru lunile martie-aprilie 2018 și să achite sporurile salariale cuvenite.

Prin hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, a fost admisă parțial acțiunea lui Ghenadie Dabija.

S-a încasat de la Ansamblul Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, în beneficiul lui Ghenadie Dabija suma de 132 928,83 lei cu titlu de salariu pentru perioada 20 aprilie 2018 – 18 iunie 2020, precum și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, în total 137 928,83 lei.

În rest, cererea de chemare în judecată în partea pretențiilor de încasare a penalității în mărime de 117 643,05 lei, excedentului cheltuielilor de asistență juridică dispuse spre încasare prin prezenta hotărâre și obligării Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC” să efectueze recalculul pentru lunile martie – aprilie 2018, cu achitarea sporurilor salariale, a fost respinsă ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Ansamblul Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, în beneficiul statului suma de 3 529,29 lei cu titlu de taxă de stat de plata căreia reclamantul a fost scutit prin lege la depunerea cererii de chemare în judecată, proporțional părții admise din acțiune.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 05 iulie 2021, Ghenadie Dabija a declarat apel, solicitând casarea parțială a hotărârii din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Ghenadie Dabija și a fost menținută hotărârea din 30 iunie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că Ghenadie Dabija nu a fost remunerat pentru perioada sa de activitate 01 aprilie 2013 - 20 mai 2014, ceea ce

contravine prevederilor art. 45, 142 alin. (1) lit. b) din Codul muncii și contractului individual de muncă nr. 9 din 01 aprilie 2013.

La fel, s-a stabilit că la judecarea cauzei în fond, Ansamblul Național Academic de Dansuri Populare „JOC” a recunoscut parțial acțiunea reclamantului în partea încasării sumei de 132 928,83 lei cu titlu de restanță la plata salarială, potrivit solicitărilor acțiunii concretizate.

Respectiv, Judecătoria Chișinău, sediul Centru întemeiat a dispus încasarea de la Ansamblul Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, în beneficiul lui Ghenadie Dabija suma de 132 928,83 lei cu titlu de salariu pentru perioada 20 aprilie 2018 – 18 iunie 2020, precum și suma de 5 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Referitor la pretenția privind obligarea Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, de a efectua recalculul pentru lunile martie și aprilie 2018 în privința sporurilor salariale, s-a constatat că o astfel de solicitare Ghenadie Dabija nu a expediat în adresa pârâtului ulterior restabilirii în funcție, or prin cererile adresate acesta a solicitat la 25 iunie 2020 calcularea și achitarea salariului, fără a specifica sporurile salariale.

Instanța de apel a respins criticile apelantului precum că instanța de fond neîntemeiat a respins cerința reclamantului cu privire la obligarea intimatului de a efectua recalculul pentru lunile martie și aprilie 2018 în privința sporurilor salariale, în condițiile în care acesta fiind un drept discreționar al angajatorului și ținând cont de prestația salariatului, precum și în condițiile art. 152-160 din Codul muncii în coroborare cu pct. 10 din Hotărârea Guvernului nr.381 din 13 aprilie 20 cu privire la condițiile de salarizare a personalului din unitățile bugetare.

Mai mult, deși prin ordinul nr. 12-A din 06 februarie 2021 Ansamblul Național Academic de Dansuri „JOC” a anulat ordinul nr. 25 A din 12 martie 2018 „Cu privire la anularea sporurilor la salariul de bază”, pârâtul nu a emis un alt ordin prin care ar fi dispus calculare și achitarea sporurilor la salariul de bază al reclamantului, or acest fapt nu rezultă nici din actele cauzei.

În partea ce ține de invocarea de către Ghenadie Dabija a prevederilor art. 330 din Codul muncii, cât și argumentul precum că penalitatea constituie suma de 117 643,05 lei ($132\,928\text{ lei} \times 0,3\% = 398,79\text{ lei/zi}$, 18.06.2020- 09.04.2021 (data înaintării acțiunii) = 295 zile; $398,79\text{ lei/zi} \times 295\text{ zile} + 117\,643,05\text{ lei}$ pentru perioada de timp cuprinsă între 18 iunie 2020, ziua imediat următoare în care a fost pronunțată decizia din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și până la data de 09 aprilie 2021, când a fost depusă acțiunea în instanța de judecată, instanța de apel a concluzionat ca fiind întemeiată soluția instanței de fond de respingere a acestei pretenții în condițiile în care din materialul probator lipsesc probe pertinente și admisibile care determina asumarea, la discreția angajatorului, a obligației Ansamblului Național Academic de Dansuri „JOC” de a achita reclamantului sporuri salariale.

Instanța de apel a respins alegațiile apelantului cu privire la faptul că instanța de fond nu a apreciat corect circumstanțele cauzei și neîntemeiat a respins cerința privind compensarea penalităților or, reieșind din materialele cauzei Ghenadie Dabija nu dispune de acest drept prin prisma art. 330 alin. (2) din Codul muncii, or compensația de întârziere în mărime de 0,3 la sută se va calcula pentru fiecare suma neachitată începând cu termenul de la care a devenit certă, exigibilă și scadentă, iar reclamantul

din 18 iunie 2020 nu este remunerat cu salariu, neprestând o careva funcție, fiind remunerat cu plata concediului parțial plătit pentru îngrijirea copilului.

La 30 noiembrie 2022, Ghenadie Dabija, a declarat recurs împotriva deciziei din 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea ce ține de penalității în mărime de 117 643,05 lei și a sumei de 23 711,56 lei (diferența dintre suma de 132 928,83 - 109 217,27 lei), cu emiterea unei decizii noi de admitere a acțiunii integral.

În motivarea recursului și-a manifestat dezacordul cu decizia instanței de apel reiterând circumstanțele de fapt și de drept din acțiune și cererea de apel.

Suplimentar, recurentul a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural, iar circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost constatate și elucidate pe deplin.

Recurentul a indicat că concluziile instanțelor ierarhic inferioare de respingere a pretenției privind obligarea pârâtului de a efectua recalculul pentru lunile martie și aprilie 2018 în privința sporurilor salariale este contradictorie deoarece la 02 martie 2021, apelantul Dabija Ghenadie s-a adresat cu cerere către Ansamblul Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, însă nu a primit răspuns cert la această solicitare.

Mai mult, această cerință rezultă nemijlocit prin efectul deciziei din 17 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost anulat nr. 25-A din 12 martie 2018 cu privire la anularea sporurilor la salariul de bază or, ordinul dat îl vizează nemijlocit pe apelantul Dabija Ghenadie deoarece a fost lipsit de achitarea acestor sporuri la salariu, ceea ce denotă că concluziile primei instanțe sînt neîntemeiate, iar normele juridice de referință nefiind aplicabile la caz.

Referitor la penalitate, recurentul consideră că suma de 132 928,83 lei constituie salariul net, astfel că urmează a fi încasat din contul Ansamblului Național Academic de Dansuri Populare „JOC”, fără a se face careva rețineri la sursa de plată, însă instanța de judecată ierarhic inferioară în dispozitivul hotărârii nu a indicat expres aceasta, precum și în partea motivată a hotărârii nu se regăsesc astfel de concluzii.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 05 mai 2022. Decizia motivată a fost expediată participanților la proces la data de 07 octombrie 2022, prin intermediul poștei electronice (f.d. 169).

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Astfel, instanța de recurs constată că Ghenadie Dabija s-a conformat prevederilor legale, declarând recurs la 30 noiembrie 2022 împotriva deciziei 05 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate

cu alin. (2).

La 14 decembrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatului copia cererii de recurs depusă cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului.

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și

de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Ghenadie Dabija, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Ghenadie Dabija.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecători

Mariana Pitic

Victor Burduh